

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

Από το 2009 η ελληνική κοινωνία πλήττεται (σε μεγαλύτερο βαθμό από άλλες χώρες της Ευρώπης) από μια ακόμα καπιταλιστική κρίση. Μέσα σε όλα τα μέτρα που πάρθηκαν για να ξεπεραστεί, είναι κυρίως η μείωση της αξίας της εργασίας.

Η επιχείρηση που εργαζόμασταν εμείς έκλεισε, υπό την πίεση κεφαλαίων που έλειπαν από την επιχείρηση (αλλά όχι από τον εργοδότη...). Έτσι, μέσα από τη λειτουργία δομών που έτσι κι αλλιώς είχαμε και πριν το κλείσιμο (όπως το Σωματείο Εργατοϋπαλλήλων ΒΙΟΜΕ, το οποίο λειτουργούσε μόνο με γενικές συνελεύσεις), **πάρθηκε η απόφαση να επαναλειτουργήσουμε το εργοστάσιο με κάθε μέσο. Για να κρατήσουμε τις δουλιές μας, το εργοστάσιο ζωντανό κύτταρο της πληττόμενης οικονομίας, και την παραγωγή ενεργή.**

Από τότε μέχρι σήμερα αυτό προσπαθούμε να το κάνουμε πράξη. Έχουμε αλλάξει πέντε κυβερνήσεις και το συμπέρασμα που βγήκε είναι πως είναι όλες χωρίς πολιτική βούληση για το συγκεκριμένο θέμα. Δείχνουν ένα ενδιαφέρον για το εγχείρημα, αλλά δεν κάνουν καμιά ενέργεια για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά. Η τελευταία κυβέρνηση είχε υποσχεθεί (από τα επίσημα χείλη του προέδρου του Σύριζα και πρωθυπουργού της χώρας κ. Τσίπρα) πως μόλις γίνει κυβέρνηση, θα λύσει το θέμα της λειτουργίας αμέσως. **Δεν έκανε ωστόσο τίποτα απολύτως προς αυτή την κατεύθυνση, δείχνοντας μια ατολμία ως προς τη λήψη αποφάσεων, αφήνοντας τις δικαστικές αρχές να παίζουν πάνω στις πλάτες μας, ενώ έχει εκτιμηθεί πως είναι θέμα στο οποίο πρέπει να δοθεί πολιτική λύση.**

Εμείς παρόλα αυτά βγάζουμε μια αλληλέγγυα παραγωγή για την επιβίωσή μας και για τα έξοδα του εργοστασίου. Και λέμε αλληλέγγυα γιατί, όχι μόνο διακινείται μέσα από αλληλέγγυα δίκτυα, αλλά και γιατί έχει άποψη πάνω στον τρόπο παραγωγής. Σε αντίθεση με την προηγούμενη παραγωγή που αποτελούνταν από δομικά υλικά και βαριά όξινα καθαριστικά, τα προϊόντα που παράγουμε είναι φυσικά καθαριστικά και σαπούνια πολύ καλής ποιότητας **που δε βλάπτουν το περιβάλλον και τον άνθρωπο που τα χρησιμοποιεί.** Επιπλέον είναι προσιτά στις λαϊκές οικογένειες μέσα στην κρίση. **Την παραγωγή αυτή την**

συναποφασίσαμε μαζί με ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας που είναι δίπλα μας από την αρχή του εγχειρήματος.

Σήμερα έχουμε καταφέρει να κρατάμε το εργοστάσιο σε λειτουργία καθημερινά, με μια βάρδια παραγωγής 07:00 με 15:00 και δυο βάρδιες φύλαξης του εργοστασίου. Καταφέρνουμε να έχουμε ένα αλληλέγγυο εισόδημα για την επιβίωσή μας και μόνο. Και στοχεύουμε πολύ ψηλά, μιας και όταν γίνει πράξη το να περάσει η λειτουργία του εργοστασίου στα χέρια μας, σύμφωνα με τους λογαριασμούς μας λέμε πως θα καταφέρουμε να τετραπλασιάσουμε τον κύκλο εργασιών της προηγούμενης λειτουργίας και να πενταπλασιάσουμε ή και να εξαπλασιάσουμε τον αριθμό των εργαζομένων/συνεργατών στο εγχείρημα. **Μιας και δεν θα υπάρχει αφεντικό που θα απαιτεί το κέρδος.** Και όλα αυτά με ίδια κεφάλαια, μιας και χρηματοδοτούμε την παραγωγή εμείς οι ίδιοι οι παραγωγοί από το πλεόνασμα που βγαίνει (δεν νομίζουμε να λειτουργεί καμιά επιχείρηση σε όλο τον ευρωπαϊκό και ίσως τον παγκόσμιο καπιταλισμό με αυτόν τον τρόπο).

Τον τρόπο που λειτουργούμε μεταξύ μας, εμείς τον ονομάζουμε εργατικό έλεγχο της παραγωγής και αυτοδιεύθυνση μέσα από τη συνέλευση των εργαζομένων. Σε πλαίσιο ισότητας μέσα στη συνέλευση, με τον κάθε εργαζόμενο να έχει δικαίωμα μόνο μίας ψήφου και μίας “μετοχής” που ανταποκρίνεται σε αυτή την ψήφο, και με την αρχή “κανένας εργαζόμενος μη μέτοχος – κανείς μέτοχος μη εργαζόμενος”, με άμεση δημοκρατία στις αποφάσεις, οι οποίες γίνονται σεβαστές από όλους (κι όσους διαφωνούν). Αν και το 90-95% των αποφάσεων είναι ομόφωνες.

Αυτό που θέλουμε να βάλουμε ως προβληματισμό είναι:

- **Γιατί ενώ εγκαταλείπεται ένα εργοστάσιο από την εργοδοσία που το έχει καταχρεώσει με δάνεια που έχει πάρει από υπερχρέωση των πολιτών, δεν αναλαμβάνουν τα χρέη αυτοί που τα δημιούργησαν;**
- **Γιατί ενώ ανάμεσα στα οικόπεδα στα οποία είναι κτισμένο το εργοστάσιο σε παλιότερο χρόνο, υπάρχουν και κομμάτια που έγιναν δωρεά από το κράτος στο όνομα των θέσεων εργασίας που “προσέφερε” ο εργοδότης, σήμερα δεν παίρνονται πίσω για να λειτουργήσουν σε αυτά εργοστάσια, που θα έχουν μια διαφορετική φιλοσοφία της λειτουργίας τους, μιας και θα καλύπτουν θέσεις εργασίας που χάνονται; **Με δίκαιη διανομή του παραγόμενου πλούτου και φυσικά πολύ πιο δίκαιες εμπορικές σχέσεις χωρίς παρασιτικό κέρδος, και με διανομή των κερδών στην ίδια την κοινωνία.****

Αυτή είναι η φιλοσοφία της λειτουργίας του εργοστασίου από εμάς τους ίδιους, με σκοπό τη δημιουργία παραδείγματος προς όλη την κοινωνία, μιας και η πρότασή μας αφορά το σύνολο της κοινωνίας, **για να πάρουμε όχι μόνο τη λειτουργία της παραγωγής αλλά και τη διαχείριση των ζώων μας στα χέρια μας**, μέσα από τη συμμετοχή στα κοινά πράγματα και την συναπόφαση για ό,τι συμβαίνει, για να είμαστε εμείς που θα αποφασίζουμε πώς θα γίνει.

Αλλά οι δικαστικές αρχές, το συντηρητικότερο κομμάτι της κοινωνίας, προσπαθεί να εμποδίσει τέτοιες ενέργειες, **βγάζοντας σε πλειστηριασμό ένα ζωντανό εργοστάσιο που λειτουργεί, παράγει και προσφέρει επιβίωση στους εργαζομένους του, ξεκινώντας από την Πέμπτη 26 Νοεμβρίου.**

Εμείς όμως **συνεχίζουμε και θα συνεχίσουμε να λειτουργούμε και ζητάμε και τη δική σας στήριξη σε αυτή την προσπάθεια, κινηματική και πολιτική στήριξη**, και φυσικά με την αντικατάσταση, όσο μπορείτε, των χημικών καθαριστικών με φυσικά προϊόντα καθαρισμού φτιαγμένα μέσα από διαδικασίες ελεύθερης εργασίας και άμεσης δημοκρατίας.

Η γενική συνέλευση των εργαζομένων της BIOME

<http://biom-metal.blogspot.gr>

<http://www.viome.org>

Δεν φεύγουμε από όσα μας ανήκουν - Τα εργοστάσια στα χέρια των εργατών - Η παραγωγή στην κοινωνία

Αντίσταση - Κατάληψη - Παραγωγή